

Pamatlietas puses

Prasītāja: Anica Milivojević

Atbildētāja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tādas *Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (Likums par tādu aizdevumu līgumu ar starptautisku elementu spēkā neesamību, kas noslēgti Horvātijas Republikā ar nelicencētu kreditoru; *Narodne novine* Nr. 72/2017) tiesību normas, it īpaši minētā likuma 10. panta noteikumi, saskaņā ar kuriem par spēkā neesošiem no to noslēgšanas brīža tiek atzīti aizdevuma līgumi un citi juridiski darījumi, kas izriet no aizdevuma līguma starp parādnieku (minētā likuma 1. panta un 2. panta pirmā ievilkuma izpratnē) un nelicencētu kreditoru (šī paša likuma 2. panta otrais ievilkums), vai arī tie ir uz to balstīti, pat ja tie ir noslēgti pirms minētā likuma stāšanās spēkā, šī spēkā neesamība sāk radīt sekas no brīža, kad līgums ir noslēgts, līdz ar to katrai līgumslēdzējpusē ir pienākums atgriezt visu, ko tā ir saņēmusi uz spēkā neesoša līguma pamata, un, ja tas nav iespējams, vai ja izpildījuma raksturs ir tāds, kas nav saderīgs ar atgriešanu ir jāizmaksā atbilstoša kompensācija naudā atbilstoši cenām, kādas ir spēkā tiesas nolēmuma pieņemšanas laikā?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regula (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta versija), it īpaši tās 4. panta 1. punkts un 25. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir *Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (*Narodne novine* Nr. 72/2017) 8. panta 1. un 2. punkta noteikumi, saskaņā ar kuriem strīdos par aizdevuma līgumiem ar starptautisku elementu minētā likuma izpratnē parādnieks var celt prasību pret nelicencētu kreditoru tās valsts tiesās, kurā tam ir domicils, vai arī neatkarīgi no valsts, kurā atrodas nelicencētā kreditora domicils, var vērsties tiesās ar piekritību atbilstoši parādnieka privātajai vai juridiskajai adresei, savukārt nelicencētais kreditors minētā likuma izpratnē var ierosināt tiesvedību pret parādnieku tikai tās valsts tiesās, kur atrodas parādnieka privātā vai juridiskā adrese?
- 3) Vai tas ir patērētāja līgums Regulas Nr. 1215/2012 17. panta 1. punkta noteikumu un Savienības tiesiskā regulējuma kopumā izpratnē, ja aizņēmējs ir fiziska persona, kas ir noslēgusi aizdevuma līgumu ar mērķi veikt ieguldījumus brīvdienā dzīvokļos, lai vēlāk veiktu izīrēšanas darbības un sniegtu tūristiem privātus izmitināšanas pakalpojumus?
- 4) Vai Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka Horvātijas Republikas tiesām ir jurisdikcija izskatīt tiesvedības saistībā ar aizdevuma līguma un attiecīgu paziņojumu par garantiju spēkā neesamības paziņošanu un Zemesgrāmatā izdarīto hipotēkas ierakstu svītrošanu, ja minētā hipotēka, ar kuru ir nodrošinātas aizdevuma līgumā paredzētās saistības, bija parādnieka nekustamais īpašums, kas atrodas Horvātijas Republikas teritorijā?

Prasība, kas celta 2017. gada 5. decembrī – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-678/17)

(2018/C 022/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. J. Loewenthal un A. Bouchagiar)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no *Apple Sales International* un *Apple Operations Europe* atgūtu valsts atbalstu, kurš ar Komisijas Lēmuma (ES) 2017/1283 (2016. gada 30. augusts) par valsts atbalstu SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP), ko Īrija ir sniegusi *Apple* [..] ⁽¹⁾, 1. pantu ir atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu, Īrija nav izpildījusi šī lēmuma 2. un 3. pantā, kā arī LESD 108. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Eiropas Komisijas 2016. gada 30. augusta lēmumam lietā SA.38373 Īrijai bija četru mēnešu laikā jāatgūst *Apple Sales International* (turpmāk tekstā – “*ASI*”) un *Apple Operations Europe* (turpmāk tekstā – “*AOE*”) piešķirtais nelikumīgais un nesaderīgais valsts atbalsts. Atbalsts izrietēja no diviem nodokļu nolēmumiem, ko Īrija bija pieņēmusi 1991. gada 29. janvārī un 2007. gada 23. maijā par labu *ASI* un *AOE* un kas deva šīm sabiedrībām iespēju noteikt savas uzņēmuma peļņas nodokļa ikgadējās saistības Īrijā līdz 2014. gadam.

Īrija neizpildīja savu pienākumu atgūt valsts atbalstu četru mēnešu laikā pēc Komisijas lēmuma paziņošanas. Turklāt Īrija joprojām nav veikusi visus vajadzīgos pasākumus Komisijas lēmuma izpildei.

⁽¹⁾ OV 2017, L 187, 1. lpp.